

Malko Teatro

Névjegy

A Malko Teatro 1996-ban jött létre mint független, alternatív színházi társulat. Hadzsikosztova Gabriella és C. Nagy István a Német Színházból és az Utolsó Vonalból érkezve új színházat szerettek volna létrehozni, olyat, ahol a saját kedvükre, a saját ízlésüknek és erkölcsi normáiknak megfelelően alkothatnak.

A Malko Teatro céltudatosan törekszik egy elfogadhatóbb színházi alternatíva létrehozására. Nyíltan, következetesen őrzi függetlenségét mind művészi, mind strukturális szempontból. Gátlástalanul csúszik át műfaji, nyelvi, formai határokon, játszik magyar, bolgár, német nyelven.

A Malko Teatro nyitott tér a művészetek közötti párbeszéd számára, meszszire meghaladva Budapest határait. Előadásaiban ötvözi a tradíciót és az innovációt, az autentikus zenét, a jazzt és a kortárs táncot, a festőművészetet és az új médiát, létrehoz új formákat és műfajokat. Szinte kizárólag kortárs szerzők műveihez nyúl, ezek közül több kimondottan megrendelésére készült.

A Malko Teatro nézőpárti. Hazai és nemzetközi sikereit elsősorban a közönség szeretetének köszönheti, pedig soha nem tett sem ízlésben, sem minőségben engedelményeket, de fontosnak tartja a nézővel való közvetlen párbeszédet. Szoros partneri viszonyt ápol Európa több színházával és fesztiváljával.

Az együttes eddig 83 alkotóval dolgozott – mindkét országból – és 48 bemutatója volt.

Szívből köszönöm a bolgár Hadzsikosztova Gabriellának és a magyar C. Nagy Istvánnak Bulgária megőrzésére tett erőfeszítéseiket. A nagy szeretetté és aktív alkotói útkeresséssé érlelt nosztalgijukat, határokon átívelő tehetségüket, összetett gondolkodásmódjukat, mély érzelmvilágukat. Azt, hogy nem félnek érzelmeiktől. És hogy olyan színházat hoznak létre, amelynek üzenete eljut a szívekig.

(Jana Dobrova, bolgár drámaíró)

Nem tudom, hány bolgár él Magyarországon, és mennyi Budapesten, azt végképp nem, mennyi élményük lehet, másodkézből, esetleg sze-

mélyesen '56-ról. Nem tudom, milyen hatással lehet rájuk ez az előadás, mennyire távoli Magyarország térben és '56 időben.

Talán csak egzotikum, távoli rokonok régi ügye.

De jó tudni, hogy van bolgár, aki emlékezik ezzel a sikerült előadással. A régi csúnya időkre.

(Németh Ákos drámaíró – a ...szabadság... című előadás alkalmából)

Figyelem a nézőket: figyelik az előadást. Figyelem a szereplőket: figyelik a nézőket. Az arcokon döbbenet. Az előadás elején és végén megjelenik a bolgár költő, idősen, aki a verset írta a magyar '56-ról, megjelenik a főszereplő – filmvásznon! Nyugodtan beszél. Szelíd ember benyomását kelti. Talán a légynek sem ártott életében. Ki tudja? Bolgárul beszél. Le kell fordítani magyarra, hogy érthessük, amit

mond. Mindig mindent le kell fordítani egy másik nyelvre, hogy nagyobb legyen a megértés. Alig tudok valamit Bulgáriáról! Az előadás végén hosszan tapsolunk. Tiszteletünk a kis bolgár színházé, amely, ismétlem, csak a nevében kicsi. Budapesten,

(Györe Balázs író – a ...szabadság... című színpadi mű előadása után)

Élvezettel néztem és hallgattam a Malko Teatro egy másik projektjének eredményét is, Hadzsikosztova Gabriella előadását, aki négy magyar szaxofonossal bolgár folklórmotívumokat ötvöz. És már tudom, hogy a Malko Teatróban elég energia van ahhoz, hogy felébressze az érdeklődést a bolgár zene, folklór és általában Bulgária iránt. Ami a bolgár kultúra igazi tiszteletbeli nagykövetévé teszi, és ez bámulattal tölt el. Van még egy üzenet: a vendégszerető Magyarország jó talaj, amelyben virágzik a tolerancia, a kölcsönös megértés és szervesülés, és a remény...

(Valeri Nacsev
bolgár író és könyvkiadó)